

101

USTAWA

z dnia 31 lipca 1981 r.

o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

Art. 1. Uchyła się dekret z dnia 5 października 1972 r. o uposażeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 42, poz. 269 i z 1973 r. Nr 47, poz. 276).

Art. 2. Ustawa ustala zasady wynagradzania osób zajmujących następujące kierownicze stanowiska państwowe:

- 1) przewodniczącego Rady Państwa, prezesa Rady Ministrów, marszałka Sejmu, zastępcy przewodniczącego Rady Państwa, wiceprezesa Rady Ministrów, wice-marszałka Sejmu, przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, sekretarza Rady Państwa, członka Rady Państwa, prezesa Najwyższej Izby Kontroli, ministra, prezesa Narodowego Banku Polskiego, szefa Kancelarii Sejmu,
- 2) pierwszego prezesa Sądu Najwyższego, prokuratora generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, szefa Kancelarii Rady Państwa, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, prezesa Sądu Najwyższego, zastępcy prokuratora generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wiceprezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, prezesa Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk, głównego inspektora pracy, wiceprezesa Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk, zastępcy głównego inspektora pracy,
- 3) prezesa Polskiej Akademii Nauk, szefa Urzędu Rady Ministrów, zastępcy przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, podsekretarza stanu (wiceministra), wiceprezesa Narodowego Banku Polskiego, kierownika urzędu centralnego, wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk, sekretarza naukowego Polskiej Akademii Nauk, zastępcy sekretarza naukowego Polskiej Akademii Nauk, sekretarzy wydziałów Polskiej Akademii Nauk, wojewody, prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego, zastępcy kierownika urzędu centralnego, dyrektora generalnego w ministerstwach i urzędach centralnych, wicewojewody, wiceprezydenta miasta stopnia wojewódzkiego — zwanych dalej osobami zajmującymi kierownicze stanowiska państwowe.

Art. 3. 1. Wynagrodzenie osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe składa się z wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

2. Osobom zajmującym kierownicze stanowiska państwowe przysługują dodatki za wysługę lat w wysokości i według zasad obowiązujących pracowników państwowych.

Art. 4. 1. Osobie zajmującej kierownicze stanowisko państwowe może być przyznane wynagrodzenie ryczałtowe z tytułu stałej dodatkowej pracy w charakterze nauczyciela akademickiego w szkole wyższej albo pracownika

naukowego w instytucie naukowym lub naukowo-badawczym, jeśli osoba ta posiada tytuł profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego.

2. Osobie zajmującej kierownicze stanowisko państwowe, która pełni również inną funkcję, przysługuje jedno, wybrane przez nią wynagrodzenie przewidziane w przepisach niniejszej ustawy bądź w odrębnych przepisach.

Art. 5. 1. Osoby odwołane z kierowniczych stanowisk państwowych oraz osoby, które zaprzestały wykonywania funkcji na tych stanowiskach wskutek upływu kadencji, zachowują, z zastrzeżeniem ust. 2, prawo do dotychczasowego wynagrodzenia przez okres 6 miesięcy.

2. W razie podjęcia w okresie, o którym mowa w ust. 1, pracy niżej płatnej przysługuje przez ten okres dodatek wyrównawczy. Dodatek wyrównawczy stanowi różnicę pomiędzy wynagrodzeniem pobieranym na kierowniczym stanowisku państwowym a wynagrodzeniem pobieranym w nowym miejscu pracy.

Art. 6. 1. Szczegółowe zasady wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz wysokość wynagrodzenia ryczałtowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1, ustali w drodze uchwały:

- 1) Sejm — dla osób zajmujących stanowiska wymienione w art. 2 pkt 1,
- 2) Rada Państwa — dla osób zajmujących stanowiska wymienione w art. 2 pkt 2,
- 3) Rada Ministrów — dla osób zajmujących stanowiska wymienione w art. 2 pkt 3.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”.

Art. 7. Ustalenie zasad wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska polityczne określone w dekrete, o którym mowa w art. 1, należy do właściwości statutowych organów Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i stronnictw politycznych.

Art. 8. Wynagrodzenie osób objętych ustawą wolne jest od podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne analogicznie jak wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w jednostkach gospodarki społecznej. Dodatki funkcyjne wolne są również od podatku wyrównawczego.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1981 r., z tym że w stosunku do prezesa Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk oraz wiceprezesów Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk obowiązuje od dnia 1 października 1981 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

102

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia nauczycieli i nauczycieli akademickich.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1973 r. Nr 12, poz. 89 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1972 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i nauczycieli akademickich (Dz. U. z 1972 r. Nr 16, poz. 115 i z 1978 r. Nr 24, poz. 112) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) w ust. 1 w części I tabeli grupy uposażenia 10 i 11 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
„10	Lektor, nauczyciel przedmiotów (obronnych, wychowania fizycznego, pomocniczych), akompaniator, mający: 1) stopień naukowy doktora habilitowanego lub przeprowadzony przewód kwalifikacyjny na stanowisko docenta w wyższej szkole artystycznej 2) stopień naukowy doktora lub przeprowadzony przewód kwalifikacyjny na stanowisko adiunkta w wyższej szkole artystycznej 3) inne wykształcenie	4600 4300 3500 4200*)	4800 4500 4400	5050 4750 4600	5300 5000 4800	5600 5300 5100	5900 5600 5300	6200 5900 5600
11	Nauczyciel zawodów i umiejętności praktycznych mający: 1) wyższe studia magisterskie 2) wyższe studia zawodowe 3) studium nauczycielskie, studium kulturalno-oświatowe i biblioteczarskie 4) średnie wykształcenie pedagogiczne 5) średnie wykształcenie zawodowe lub ogólnokształcące 6) inne wykształcenie	3500 4000*) 3100 3500*) 2800 3050*) 2500 2650*) 2400 2050	4200 3700 3200 2800 2500 2150	4450 3900 3400 2950 2650 2250	4700 4100 3600 3150 2800 2400	5000 4350 3800 3350 2950 2550	5300 4600 4000 3550 3100 2700	5600 4900 4250 3750 3300 2900

b) w ust. 1 część II tabeli otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
„12	II. Nauczyciele, wychowawcy i inni pracownicy pedagogiczni, mający: 1) stopień naukowy doktora habilitowanego lub przeprowadzony przewód kwalifikacyjny na stanowisko docenta w wyższej szkole artystycznej 2) stopień naukowy doktora lub przeprowadzony przewód kwalifikacyjny na stanowisko adiunkta w wyższej szkole artystycznej 3) wyższe studia magisterskie 4) wyższe studia zawodowe 5) studium nauczycielskie, studium kulturalno-oświatowe i biblioteczarskie 6) średnie wykształcenie pedagogiczne 7) średnie wykształcenie zawodowe lub ogólnokształcące 8) inne wykształcenie	5450 5150 4350 4850*) 3950 4350*) 3650 3900*) 3350 3500*) 3250 2900	5650 5350 5050 4550 4050 3650 3350 3000	5900 5600 5300 4750 4250 3800 3500 3100	6150 5850 5550 4950 4450 4000 3650 3250	6450 6150 5850 5200 4650 4200 3800 3400	6750 6450 6150 5450 4850 4400 3950 3550	7050 6750 6450 5750 5100 4600 4150 3750

c) dodaje się ust. 1a, 1b i 1c w brzmieniu:

„1a. Wprowadza się dodatek kwotowy do uposażeń nauczycieli akademickich w wysokości 800 zł miesięcznie, jako przejściowy składnik wynagrodzenia, przysługujący każdemu nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze zajęć. Nauczyciel akademicki zatrudniony w niepełnym wymiarze zajęć otrzymuje dodatek w wysokości proporcjonalnej do wymiaru zajęć wynikającego ze stosunku pracy.

1b. Nauczycielom akademickim zatrudnionym w akademiach medycznych dodatek kwotowy, o którym mowa w ust. 1a, zwiększa się:

a) o 500 zł dla nauczycieli akademickich, których wynagrodzenie wynosi do 4000 zł,

b) o 200 zł dla nauczycieli akademickich, których wynagrodzenie wynosi od 4001 do 6000 zł.

1c. Dodatki, o których mowa w ust. 1a i 1b, nie wpływają na tryb i zasady awansowania nauczyciela akademickiego, a ich wysokość nie podlega zmniejszeniu aż do czasu wprowadzenia nowego systemu płac nauczycieli akademickich.”;

d) skreśla się ust. 3, a dotychczasowy ust. 4 otrzymuje kolejne oznaczenie 3;

2) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Nauczycielom akademickim zatrudnionym w niepełnym wymiarze godzin dla prowadzenia tylko zajęć dydaktycznych przysługuje miesięczne wynagrodzenie, odpowiadające liczbie efektywnie przepracowanych godzin w miesiącu, z zastosowaniem stawki wynagrodzenia za jedną godzinę zajęć określonej w § 11.

2. Nauczycielom akademickim zatrudnionym w niepełnym wymiarze zajęć dla prowadzenia wszystkich zajęć związanych z danym stanowiskiem oraz nauczycielom zatrudnionym w niepełnym wymiarze godzin przysługuje uposażenie zasadnicze w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę. Gdyby stawka uposażenia zasadniczego nauczyciela za 1 godzinę pracy ustalona w sposób powyższy, była niższa od dotychczas otrzymywanej, utrzymuje się stawkę dotychczasową.”;

3) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Wynagrodzenie nauczycieli za efektywnie przepracowane godziny przekraczające tygodniowy wymiar godzin określony w ustawie ustala się w następujących stawkach za jedną godzinę zajęć:

1) w szkołach i przedszkolach specjalnych, w zakładach dla nieletnich, w zakładach leczniczo-opiekuńczych oraz w zakresie przedmiotów nauczania w liceach ogólnokształcących i przedmiotów teoretycznych w szkołach zawodowych i artystycznych — 50 zł,

2) w szkołach podstawowych i innych placówkach oświatowych i opiekuńczo-wychowawczych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 1 i 3, oraz w zakresie praktycznej nauki zawodu w szkołach zawodowych i artystycznych — 40 zł,

3) w przedszkolach i innych placówkach przedszkolnych — 35 zł.”;

4) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie nauczycieli akademickich za ponadwymiarowe wykłady, ćwiczenia i zajęcia lekcyjne ustala się w następujących stawkach za jedną efektywną godzinę tych zajęć:

	Wykłady i seminaRIA dyplomowe	Cwiczenia i inne seminaRIA	Zajęcia lekcyjne
1) profesor, docent, adiunkt, starszy wykładowca, wykładowca	85 zł	70 zł	75 zł
2) starszy asystent	75 zł	60 zł	75 zł
3) lektor	—	60 zł	—
4) asystent, nauczyciel, akompaniator	—	50 zł	— ”

5) w § 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nauczycielom i nauczycielom akademickim mającym wysokie kwalifikacje i osiągającym wyróżniające wyniki w pracy dydaktyczno-wychowawczej lub naukowo-badawczej może być przyznany dodatek specjalny w wysokości:

1) od 300 do 1000 zł dla nauczyciela,

2) od 300 do 1500 zł dla nauczyciela akademickiego.

W szczególnie uzasadnionym wypadku właściwy minister może przyznać nauczycielowi lub nauczycielowi akademickiemu dodatek w kwocie wyższej.”;

6) w § 17 ust. 1:

a) w pkt 1 po wyrazach: „nauczającym przedmiotów zawodowych” dodaje się wyrazy: „nauczycielom praktycznej nauki zawodu”;

b) w pkt 2 po wyrazach: „domów wczasów dziecięcych” dodaje się wyrazy: „zakładów leczniczych i leczniczo-wychowawczych”;

c) w pkt 3 po wyrazach: „nauczycielom specjalnych zakładów wychowawczych” dodaje się wyrazy: „zakładów leczniczo-opiekuńczych”, a po wyrazach: „zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów” dodaje się wyrazy: „wychowawcom świetlic szkół specjalnych”;

d) w pkt 5 wyrazy: „liceów ogólnokształcących” zastępuje się wyrazem „szkół”;

e) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) nauczycielom przedszkoli oraz szkół podstawowych i ponadpodstawowych prowadzącym zajęcia w oddziałach liczących powyżej 25 uczniów (dzieci) — w wysokości 2% stawki uposażenia zasadniczego za każdego ucznia (dziecko) ponad wymienioną wyżej normę, nie więcej jednak niż 15% uposażenia zasadniczego; szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania dodatku służbowego określa Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministrem Finansów.”;

7) w § 17 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dodatek służbowy za trudne warunki pracy przysługuje jedynie w okresie faktycznego wykony-

wania pracy, z którą dodatek jest związany, z wyjątkiem okresu choroby, w czasie której dodatek ten jest wypłacany za okres nie przekraczający 3 miesięcy choroby. W pozostałych wypadkach prawo do tego dodatku wygasa — jeśli przepisy odrębne nie stanowią inaczej — z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiło zaprzestanie wykonywania pracy, z którą dodatek jest związany.”;

8) dodaje się § 17a w brzmieniu:

„§ 17a. 1. Za każdą godzinę pracy w porze nocnej nauczycielowi przysługuje dodatek w wysokości 15% godzinowej stawki uposażenia zasadniczego.

2. Szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania dodatku za pracę w porze nocnej określi Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministrem Finansów.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1981 r., z tym że przepisy § 1 pkt 1 i 2 w zakresie dotyczącym nauczycieli akademickich oraz przepis § 1 pkt 3 i 4 obowiązują od dnia 1 października 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

103

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1981 r.

w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju.

Na podstawie art. 199 ust. 5, art. 201 ust. 3, art. 202 ust. 4 i art. 206 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Świadczenia na rzecz obrony kraju obejmują:

- 1) w czasie pokoju:
 - a) świadczenia osobiste, polegające na nieodpłatnym wykonywaniu w czasie wolnym od pracy różnego rodzaju prac doraźnych na rzecz przygotowania obrony kraju, a na potrzeby sił zbrojnych — również w czasie pracy,
 - b) świadczenia rzeczowe, polegające na udostępnianiu do korzystania właściwym jednostkom organizacyjnym pomieszczeń, terenów, środków transportowych, narzędzi i innego sprzętu oraz dostarczaniu posiadanych materiałów na potrzeby związane z realizacją powszechnego obowiązku obrony,
 - 2) w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny:
 - a) świadczenia osobiste, polegające na wykonywaniu w każdym czasie różnego rodzaju prac doraźnych do celów obrony,
 - b) świadczenia rzeczowe, polegające na oddaniu do użytkowania właściwym jednostkom organizacyjnym nieruchomości albo rzeczy ruchomych niezbędnych do celów obrony,
 - 3) w czasie obowiązywania stanu wojennego — świadczenia osobiste i rzeczowe w zakresie określonym w pkt 2, jeżeli Rada Państwa wprowadzając ten stan nie postanowi inaczej.
2. Świadczenia osobiste mogą również polegać na:
- 1) wykonywaniu doraźnych prac fizycznych z użyciem posiadanego prostego narzędzia, jak łopata, łom, siekiera,
 - 2) uczestniczeniu w szkoleniu mającym na celu przygotowanie osób obowiązanych do wykonywania prac w ramach tych świadczeń.

§ 2. Organami właściwymi do nakładania obowiązku świadczeń na rzecz obrony są prezydenci miast stopnia podstawowego, naczelnicy miast, naczelnicy dzielnic, naczelnicy miast i gmin oraz naczelnicy gmin.

§ 3. Instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, organizacje spółdzielcze oraz organizacje społeczne i zawodowe są obowiązane do współdziałania z właściwymi organami w sprawach nakładania obowiązków świadczeń na rzecz obrony oraz do udostępniania im danych niezbędnych do realizacji zadań związanych z wykonywaniem tych świadczeń.

§ 4. Ilekroć w dalszych przepisach rozporządzenia jest mowa o:

- 1) wojewodzie — należy przez to rozumieć również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego,
- 2) naczelniku gminy — należy przez to rozumieć również prezydenta miasta stopnia podstawowego, naczelnika miasta, naczelnika dzielnicy oraz naczelnika miasta i gminy.

Rozdział 2

Świadczenia w czasie pokoju.

Zasady ogólne.

§ 5. 1. Świadczenia na rzecz obrony w czasie pokoju realizuje się zgodnie z rocznymi lub kilkuletnimi planami świadczeń, ustalonymi przez wojewodę na podstawie pisemnych wniosków zgłoszonych w terminach przez niego określonych.

2. Świadczenia na potrzeby:

- 1) sił zbrojnych oraz jednostek przewidzianych do militaryzacji, które po objęciu ich militaryzacją podlegają przydzieleniu siłom zbrojnym,
 - 2) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych
- ujmuje się w odrębnych planach świadczeń.